

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-145-02

Druk nr 856

Warszawa, 26 sierpnia 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o organizacji niektórych rynków rolnych wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA
z dnia
o organizacji niektórych rynków rolnych.

Art. 1.

Ustawa określa zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie:

- 1) zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż,
 - 2) udzielania pomocy finansowej dla producentów zbóż, roślin oleistych w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, lnu i konopi uprawianych na włókno,
 - 3) udzielania pomocy finansowej dla pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „przetwórcami”, oraz osób traktowanych jako przetwórcy,
 - 4) udzielania pomocy finansowej dla producentów chmielu,
 - 5) udzielania pomocy finansowej dla producentów surowca tytoniowego,
 - 6) obsługi Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego,
- określonych przepisami Unii Europejskiej, wymienionymi w załączniku do ustawy.

Art. 2.

1. Zadania w zakresie zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, przewidziane w przepisach Unii Europejskiej dla agencji interwencyjnej, realizuje Agencja Rynku Rolnego, zwana dalej „Agencją”.
2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Agencja prowadzi w szczególności:
 - 1) zakup i sprzedaż interwencyjną zbóż,
 - 2) wykaz przedsiębiorców, z którymi zawarła umowy o przechowywanie zboża, zakupywanego w ramach działań interwencyjnych,
 - 3) wykaz laboratoriów dokonujących oceny jakości zboża, zakupywanego w ramach działań interwencyjnych,
 - 4) kontrole w zakresie ilości i jakości zboża, objętego zakupem lub sprzedażą interwencyjną oraz warunków jego przechowywania.
3. Oferta sprzedaży zboża jest składana na formularzu udostępnionym przez Agencję.

Art. 3.

1. Agencja przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 4, zgodnie z przyjętym i zatwierdzonym przez Prezesa Agencji planem kontroli.
2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, na zlecenie Prezesa Agencji może przeprowadzać Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.
3. Imienne upoważnienie do przeprowadzania kontroli wydaje Prezes Agencji lub dyrektor oddziału terenowego Agencji, a w przypadku kontroli przeprowadzanej na zlecenie Agencji przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych - Główny Inspektor Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych lub wojewódzcy inspektorzy inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera wskazanie osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli, miejsce i zakres kontroli oraz podstawę prawną do jej przeprowadzenia.
5. Przed rozpoczęciem kontroli, osoba upoważniona do jej przeprowadzenia jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.
6. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:
 - 1) wstępu do magazynów, w których przechowywane jest zboże zakupione w ramach działań interwencyjnych,
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
 - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów,
 - 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli,
 - 5) pobierania próbek zboża do badań.
7. W przypadku, gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.

Art. 4.

1. Do działalności prowadzonej przez Agencję na podstawie ustawy nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie dotyczącym ochrony konkurencji.
2. Do działalności, o której mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 5.

1. W zakresie udzielania pomocy finansowej Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwana dalej „Agencją Restrukturyzacji”, realizuje zadania przewidziane w przepisach Unii Europejskiej, wymienionych w pkt 2-5 załącznika do ustawy, dotyczące płatności:
 - 1) bezpośrednich do upraw zbóż, roślin oleistych, w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, chmielu oraz lnu i konopi uprawianych na włókno, zwanych dalej „dopłatami do upraw”,
 - 2) bezpośrednich do odłogowanych gruntów, zwanych dalej „dopłatami do odłogowania”,
 - 3) do surowca tytoniowego, zwanych dalej „dopłatami do tytoniu”,
 - 4) do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno, zwanych dalej „dopłatami do przetwarzania”.
2. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1, Agencja Restrukturyzacji w szczególności:
 - 1) wypłaca dopłaty do upraw, dopłaty do odłogowania, dopłaty do tytoniu oraz dopłaty do przetwarzania,
 - 2) uznaje przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno,
 - 3) prowadzi kontrole w zakresie zasadności przyznawania i wypłacania dopłat, o których mowa w ust. 1.

Art. 6.

1. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji wydaje decyzje administracyjne w sprawach dopłat do:
 - 1) upraw,
 - 2) odłogowania,
 - 3) tytoniu,
 - 4) przetwarzania,przysługujących na podstawie przepisów Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku do ustawy.
2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

Art. 7.

W zakresie działania Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego Agencja Restrukturyzacji realizuje zadania związane z obsługą tego funduszu.

Art. 8.

1. Dopłata do odłogowania może być wypłacona w przypadku, gdy grunty odłogowane są obsiane roślinami uprawnymi tworzącymi zwartą okrywę lub są utrzymane bez tej okrywy w formie czarnego ugoru.
2. Od dnia 15 lipca na gruntach odłogowanych mogą być uprawiane pod zbiory w roku następnym rośliny, których termin agrotechniczny siewu lub sadzenia przypada przed dniem 31 sierpnia.
3. Na gruntach odłogowanych dopuszcza się uprawianie roślin, które mogą być wykorzystywane jako:
 - 1) materiał opałowy do ogrzewania gospodarstwa rolnego,
 - 2) surowiec do produkcji energii elektrycznej lub biopaliw w gospodarstwie rolnym,
 - 3) surowiec do produkcji biogazu w gospodarstwie rolnym.
4. Zamiar uprawy roślin, o których mowa w ust. 2 i 3, powinien być zgłoszony we wniosku o przyznanie dopłat do odłogowania na formularzu udostępnianym przez Agencję Restrukturyzacji.
5. Agencja Restrukturyzacji przeprowadza kontrolę, w celu ustalenia czy uprawiane rośliny zostały wykorzystane na cele, o których mowa w ust. 3.

Art. 9.

1. Agencja Restrukturyzacji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, zgodnie z przyjętym i zatwierdzonym przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji planem kontroli.
2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, na zlecenie Prezesa Agencji Restrukturyzacji, mogą przeprowadzać inne jednostki organizacyjne, które spełniają niezbędne warunki do przeprowadzania tych kontroli.

3. Imienne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wydaje Prezes Agencji Restrukturyzacji lub dyrektor oddziału terenowego Agencji Restrukturyzacji, a w przypadku kontroli przeprowadzanej na zlecenie Agencji Restrukturyzacji przez pracowników innych jednostek organizacyjnych - organ upoważniony do reprezentowania tych jednostek.
4. Przed rozpoczęciem kontroli, osoba upoważniona do jej przeprowadzenia jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, o którym mowa w ust. 3.
5. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:
 - 1) wstępu na grunty i do obiektów związanych ze skupem surowców,
 - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
 - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów,
 - 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli,
 - 5) pobierania próbek do badań.
6. W przypadku, gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, może w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.

Art. 10.

1. Przetwórca może się ubiegać o dopłaty do przetwarzania, jeżeli zostanie wpisany do rejestru uznanych przetwórców prowadzonego przez Agencję Restrukturyzacji.
2. Przetwórca składa wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1, do dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy,
 - 2) opis technologii przetwarzania słomy lnianej lub konopnej, z uwzględnieniem rodzajów uzyskiwanych włókien,
 - 3) opis zakładu przetwórczego i urządzeń technicznych, którymi dysponuje przetwórca, z podaniem szczegółowych danych dotyczących ich lokalizacji oraz specyfikacji technicznej obejmującej:
 - a) ilość zużywanej energii do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno – w kilowatogodzinach oraz maksymalne ilości słomy lnianej i konopnej, jakie mogą być przetworzone w zakładzie przetwórczym w ciągu godziny i roku – w tonach,
 - b) maksymalne ilości długiego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, jakie można wytworzyć w ciągu godziny i roku – w tonach,
 - c) ilość słomy lnianej lub konopnej - w tonach, które zużywa przetwórca, aby uzyskać 100 kg poszczególnych rodzajów włókien,
 - 4) opis pomieszczeń przechowalniczych, z uwzględnieniem ich lokalizacji i zdolności przechowalniczej – w tonach.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
 - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny przetwórcy do nieruchomości, na terenie której będzie przetwarzana słoma lniana lub konopna,

- 2) zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego stwierdzające, że przetwórca nie zalega z opłacaniem podatków i opłat,
- 3) informację o niekaralności przetwórcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwa przeciwko mieniu i wiarygodności dokumentów, wydaną na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym,
- 4) zaświadczenia:
 - a) powiatowej komendy straży pożarnej,
 - b) stacji sanitarno-epidemiologicznej,
 - c) wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska,
- stwierdzające, że obiekty przeznaczone do przetwarzania słomy lnianej lub konopnej spełniają wymagania określone w przepisach przeciwpożarowych, sanitarnych i ochrony środowiska,
- 5) oświadczenia o zobowiązaniu się do:
 - a) oddzielnego przechowywania nabytej lub wyprodukowanej słomy lnianej lub konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopi włóknistych, z podziałem na produkcję w poszczególnych latach gospodarczych, obejmujących okresy od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego oraz na poszczególne kraje członkowskie,
 - b) codziennego aktualizowania stanu magazynowego słomy lnianej lub konopnej oraz poszczególnych rodzajów włókien, w powiązaniu z dokumentacją księgową,
 - c) powiadamiania dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, o zmianach dotyczących danych zawartych w dokumentach, o których mowa w pkt 1-4,
 - d) poddawania się kontrolom, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3.

5. Po dokonaniu kontroli w zakładzie przetwórczym i stwierdzeniu zgodności danych zawartych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach ze stanem rzeczywistym, dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przetwórcy, wydaje decyzję administracyjną o wpisie przetwórcy do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia wpływu wniosku o wpis i nadaje mu numer.

6. Od decyzji w sprawie wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

Art. 11.

1. Przetwórca wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 10 ust. 1, oprócz dokumentów wymienionych w przepisach Unii Europejskiej sporządza:

- 1) protokół ze zbioru słomy lnianej lub konopnej, zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy,
 - b) numer i datę jego sporządzenia,
 - c) datę zbioru słomy lnianej lub konopnej,
 - d) numery działek ewidencyjnych, z których zebrano słomę lnianą lub konopną,
 - e) określenie masy słomy lnianej lub konopnej zebranej z poszczególnych działek gruntu – w tonach,
 - f) datę i podpis osoby sporządzającej protokół,

- 2) protokół z przetworzenia słomy lnianej lub konopnej na włókno, pochodzącej od każdego dostawcy, zawierający w szczególności:
 - a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres przetwórcy,
 - b) numer i datę jego sporządzenia oraz numery działek ewidencyjnych, z których została zebrana słoma lniana lub konopna użyta do przetworzenia na włókno,
 - c) datę rozpoczęcia i zakończenia przetwarzania słomy lnianej lub konopnej, z podziałem na poszczególne dni,
 - d) określenie masy słomy lnianej lub konopnej użytej do przetwarzania na włókno – w tonach, z podaniem numeru protokołu ze zbioru słomy lnianej lub konopnej i dnia, w którym dokonano jej zbioru, albo numeru i daty wystawienia dokumentu zakupu słomy lnianej lub konopnej,
 - e) określenie numeru partii wyprodukowanego włókna lnianego lub konopnego z podziałem na jego rodzaje,
 - f) określenie masy otrzymanego włókna lnianego lub konopnego – w tonach,
 - g) datę i podpis osoby sporządzającej protokół.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy przetwórcy, który nie jest jednocześnie producentem lnu lub konopi włóknistych.

3. Osoba traktowana jako przetwórcza sporządza, oprócz dokumentów wymienionych w przepisach Unii Europejskiej, protokół, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Osoba poddająca czyszczeniu krótkie włókno lniane sporządza, oprócz dokumentów wymienionych w przepisach Unii Europejskiej, protokół z czyszczenia krótkiego włókna lnianego, zawierający w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres osoby poddającej czyszczeniu krótkie włókno lniane,
- 2) numer i datę jego sporządzenia,
- 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres uznanego przetwórcy,
- 4) datę rozpoczęcia i zakończenia czyszczenia krótkiego włókna lnianego, z podziałem na poszczególne dni,
- 5) określenie masy nieoczyszczonego i oczyszczonego krótkiego włókna lnianego – w tonach,
- 6) datę i podpis osoby sporządzającej protokół.

5. W przypadku przetwarzania słomy lnianej lub konopnej przez uznanego przetwórcę na podstawie umowy z osobą traktowaną jako przetwórcza, uznany przetwórcza przekazuje jej kopię protokołu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

6. Osoba poddająca czyszczeniu krótkie włókno lniane przekazuje uznanemu przetwórcy kopię protokołu, o którym mowa w ust. 4.

Art. 12.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi:
 - a) obszary wchodzące w skład poszczególnych centrów interwencyjnych, mając na względzie obszary towarowej produkcji zbóż oraz możliwości ich składowania,
 - b) corocznie współczynnik średniej wydajności długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopi z 1 ha upraw lnu i konopi włóknistych, mając

- na względzie wielkość krajowego limitu produkcji tych włókien oraz wielkość powierzchni upraw lnu lub konopi włóknistych objętych dopłatami do przetwarzania,
- c) metodę oznaczania procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego, mając na względzie jednakowy sposób określania procentowej zawartości zanieczyszczeń,
 - d) minimalną powierzchnię działki rolnej, która może być objęta wnioskiem o przyznanie dopłaty do uprawy, mając na uwadze średnią powierzchnię działek rolnych na obszarze kraju,
 - e) minimalną ilość wysiewu konopi uprawianych na włókno na 1 ha, biorąc pod uwagę zalecane normy wysiewu dla odmian wpisanych do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych,
 - f) przypadki, w których powierzchnia działek objętych dopłatami do odłogowania może być mniejsza niż 0,3 ha, a szerokość działek mniejsza niż 20 m, mając na uwadze średnią powierzchnię działek rolnych na obszarze kraju,
 - g) wskaźnik procentowy gruntów przeznaczonych do dobrowolnego odłogowania oraz okres odłogowania, mając na uwadze właściwe wykorzystanie gruntów rolnych,
 - h) corocznie współczynnik przekroczenia powierzchni bazowej, mając na uwadze prawidłowe wyliczenie dopłat do upraw,
 - i) termin, do którego mogą być zmienione wnioski o dopłatę do odłogowania w odniesieniu do gruntów, na których są uprawiane rośliny na cele nieżywnościowe, mając na celu zapewnienie należytej realizacji dopłat,
 - j) średni plon w podziale na województwa dla rzepaku i rzepiku, słonecznika oraz żyta, pszenicy, jęczmienia i kukurydzy, które mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych z przeznaczeniem na cele nieżywnościowe, biorąc pod uwagę warunki klimatyczne i glebowe,
 - k) metody skażania roślin, które mogą być wykorzystane na cele, o których mowa w art. 8 ust. 3, mając na względzie zapobieżenie wykorzystywania tych roślin na cele konsumpcyjne,
 - l) zakres oraz okres przechowywania informacji dotyczącej skupionych i przetworzonych surowców przez pierwszych przetwórców i podmioty skupujące surowce produkowane na gruntach odłogowanych na cele nieżywnościowe, a także termin przekazywania tych informacji do Agencji Restrukturyzacji, mając na względzie potrzeby w zakresie kontroli, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3,
 - m) wymagania dotyczące obiektów i ich wyposażenia, służących do skupu surowca tytoniowego, mając na względzie zapewnienie prawidłowego przebiegu skupu tego surowca,
 - n) termin złożenia wniosku o wypłacenie zaliczki, okresy dostaw surowca tytoniowego oraz minimalne ilości tego surowca, na które będzie wystawiane zaświadczenie kontroli jakości, mając na względzie prawidłowość funkcjonowania systemu wypłaty zaliczek,
- 2) może określić:
- a) obszary uprawy roślin, do których przysługują dopłaty, o których mowa w art. 6 ust. 1, mając na względzie podział terytorialny kraju, średnie uzyskiwane plony oraz tradycyjnie wyodrębnione rejon upraw,
 - b) średni plon roślin przyjmowany do wyliczenia wysokości dopłat, o których mowa w art. 6 ust. 1, na obszarach, o których mowa w lit. a), mając na względzie tradycyjnie uzyskiwane plony w danym rejonie oraz średni plon referencyjny,
 - c) termin siewu roślin, dla których przysługują dopłaty do upraw oraz składania wniosków o dopłaty do upraw, mając na uwadze warunki agrometeorologiczne w danym roku,

- d) odmiany rzepaku i rzepiku inne niż dwuzerowe, w odniesieniu do których przysługują dopłaty do uprawy, mając na względzie umożliwienie wykorzystania rzepaku i rzepiku na cele techniczne,
- e) dopłaty do upraw, które mogą być stosowane w odniesieniu do powierzchni obsianych dwuzerowymi materiałami hodowlanymi i kwalifikowanymi rzepaku i rzepiku, przed wpisaniem ich do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych, mając na względzie zapewnienie materiału siewnego o odpowiedniej jakości,
- f) wskaźnik procentowy powierzchni gruntów, na których mogą być uprawiane rośliny oleiste, w odniesieniu do których przysługują dopłaty do uprawy, mając na uwadze utrzymanie powierzchni uprawy roślin oleistych na poziomie nieprzekraczającym krajowej referencyjnej powierzchni uprawy roślin oleistych,
- g) udział zmiennej części dopłaty do tytoniu w całości kwoty dopłaty, mając na względzie poprawę jakości surowca tytoniowego.

Art. 13.

1. Agencja i Agencja Restrukturyzacji pozyskują, gromadzą i opracowują dane oraz na ich podstawie sporządzają informacje określone w przepisach Unii Europejskiej, wymienionych w załączniku do ustawy, w zakresie rynków rolnych, których dotyczy ustawa i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej.

Art. 14.

W ustawie z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 oraz z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446) po art.4a. dodaje się art.4b. w brzmieniu:

„Art. 4b. 1. Agencja dokonuje interwencyjnego zakupu zbóż:

- 1) o odpowiedniej jakości, a w szczególności cechującego się zdrowym ziarnem, o typowej dla danego gatunku barwie, wolnym od obcych zapachów oraz od organizmów szkodliwych na każdym etapie ich rozwoju,
 - 2) o radioaktywności nieprzekraczającej dopuszczalnego poziomu określonego w odrębnych przepisach.
2. Badanie poziomu radioaktywności, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że dana partia zboża może być napromieniowana.
 3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać zboża objęte zakupami interwencyjnymi Agencji oraz metody oceny jakości zbóż, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”.

Art. 15.

1. Oświadczenia, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 5 lit. a) i b), przetwórcy są obowiązani dołączać informacyjnie do wniosku, o którym mowa w art. 10 ust. 2, od dnia 1 lipca 2003 r.
2. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej obowiązki, o których mowa w ust. 1, staną się przedmiotem kontroli, o której mowa w art. 10 ust. 5.

Art. 16.

1. Art. 10 i art. 15 ust. 1 stosuje się od dnia 1 lipca 2003 r.
2. Art. 14 stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r. i obowiązuje do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 17.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

08/18zb

WYKAZ PRZEPISÓW UNII EUROPEJSKIEJ W ZAKRESIE ORGANIZACJI NIEKTÓRYCH RYNKÓW ROLNYCH

- 1) Przepisy Unii Europejskiej dotyczące zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, w szczególności:
 - a) Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie organizacji rynku zbóż, zmienione przez:
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie niezbędnych uzgodnień dostosowawczych i przejściowych w sektorze rolnym w celu realizacji umowy zawartej podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy urugwajskiej,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1253/1999 z dnia 17 maja 1999 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż oraz uchylające Rozporządzenie (EWG) Nr 2731/75 ustalające standardowe cechy jakościowe takich wspólnotowych zbóż, jak pszenica, żyto, jęczmień, kukurydza i pszenica durum,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1510/2000 z dnia 12 lipca 2000 r. zmieniające załącznik B do Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1666/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1766/92 w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż,
 - b) Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2131/93 z dnia 28 lipca 1993 r. wyznaczające procedury i warunki wystawiania na sprzedaż zbóż posiadanych przez instytucje interwencyjne,
 - c) Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 2273/93 z dnia 28 lipca 1993 r. ustalające centra interwencyjne dla zbóż,
 - d) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2148/96 z dnia 8 listopada 1996 r. określające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych,
 - e) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiające procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalające metody oznaczania jakości zbóż,
- 2) przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla producentów zbóż, roślin oleistych w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, lnu i konopi uprawianych na włókno, w szczególności:
 - a) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające system wsparcia producentów niektórych roślin uprawnych, zmienione przez:
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 2704/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 1251/1999 ustanawiające system pomocy dla producentów niektórych roślin uprawnych,

- Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1672/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 1251/1999 ustanawiające system pomocy dla producentów niektórych roślin uprawnych, włączając do niego len i konopie uprawiane na włókno,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1038/2001 z dnia 22 maja 2001 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 1251/1999 ustanawiające system pomocy dla producentów niektórych roślin uprawnych,
- b) Rozporządzenie Komisji Nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999 r. ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla niektórych roślin uprawnych, zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2860/2000 z dnia 27 grudnia 2000 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 556/2001 z dnia 21 marca 2001 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych w odniesieniu do obszarów odłogowanych oraz spis odmian lnu i konopi, do uprawy których ma zastosowanie ten system,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1157/2001 z dnia 13 czerwca 2001 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych i uchylające Rozporządzenie (EWG) Nr 3887/92 ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 327/2002 z dnia 21 lutego 2002 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2316/1999 ustalające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych,
- c) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2461/1999 z dnia 19 listopada 1999r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 w odniesieniu do wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców roślinnych, zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 827/2000 z dnia 25 kwietnia 2000 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2555/2000 z dnia 20 listopada 2000 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,

- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 587/2001 z dnia 26 marca 2001 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 345/2002 z dnia 25 lutego 2002 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2461/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 dotyczącego uprawiania gruntów odłogowanych do produkcji surowców wykorzystywanych wewnątrz Wspólnoty do wytwarzania produktów nieprzeznaczonych pierwotnie do konsumpcji przez ludzi lub zwierzęta,
 - d) Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli dotyczący niektórych systemów pomocy wspólnotowych,
 - e) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty, ustanowionego na mocy Rozporządzenia Rady (WE) Nr 3508/92,
 - f) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1577/96 z dnia 30 lipca 1996 r. wprowadzające specjalne środki w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych, zmienione przez:
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1826/97 z dnia 22 września 1997 r. dostosowujące kody nomenklatury scalonej niektórych produktów, wymienionych w art. 1 Rozporządzenia Rady Nr 1577/96 wprowadzającego specjalne środki w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 811/2000 z dnia 17 kwietnia 2000 r. zmieniające Rozporządzenie Rady Nr 1577/96 wprowadzające specjalne środki w odniesieniu do niektórych roślin strączkowych,
 - g) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1644/96 z dnia 30 lipca 1996 r. ustalające szczegółowe zasady przyznawania pomocy do nasion niektórych roślin strączkowych,
- 3) przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla pierwszych przetwórców słomy lnianej lub konopnej na włókno oraz osób traktowanych jako przetwórcy, w szczególności:
- a) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno,
 - b) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno, zmienione przez:
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1093/2001 z dnia 1 czerwca 2001 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 245/2001 w sprawie szczegółowych zasad stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 52/2002 z dnia 11 stycznia 2002 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 245/2001 w sprawie szczegółowych zasad stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno,

- 4) przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla producentów chmielu, w szczególności:
- a) Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
zmienione przez:
 - Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1170/77 z dnia 17 maja 1977 r. zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1554/97 z dnia 22 lipca 1997 r. zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAGGF) nowelizujące i uchylające niektóre rozporządzenia,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 191/2000 z dnia 24 stycznia 2000 r. zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1514/2001 z dnia 23 lipca 2001 r. zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1696/71 dotyczące wspólnej organizacji rynku chmielu,
 - b) Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 1037/72 z dnia 18 maja 1972 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania i finansowania dotacji dla producentów chmielu,
 - c) Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1517/77 z dnia 6 lipca 1977 r. ustalające listę różnych odmian chmielu uprawianego we Wspólnocie,
zmienione przez Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1159/98 z dnia 3 czerwca 1998 r. zmieniające Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1517/77 z dnia 6 lipca 1977 r. ustalające listę różnych odmian chmielu uprawianego we Wspólnocie,
 - d) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 609/1999 z dnia 19 marca 1999 r. w sprawie zasad przyznawania dotacji dla producentów chmielu,
 - e) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty, ustanowionego na mocy Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 3508/92,
- 5) przepisy Unii Europejskiej dotyczące udzielania pomocy finansowej dla producentów surowca tytoniowego, w szczególności:
- a) Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego,
zmienione przez:
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1636/98 z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniające Rozporządzenie (EWG) Nr 2075/92 dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 660/1999 z dnia 22 marca 1999 r. zmieniające Rozporządzenie (EWG) Nr 2075/92 i ustalające premie i gwarantowane progi dla liści tytoniu z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla lat zbiorów 1999, 2000 i 2001,
 - Rozporządzenie Rady (WE) Nr 546/2002 z dnia 25 marca 2002 r. ustalające premie i gwarantowane progi dla liści tytoniu z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla lat zbiorów 2002, 2003 i 2004 oraz zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2075/92,

- b) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. określające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2075/92 w sprawie programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego,
zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2162/1999 z dnia 12 października 1999 r. zmieniające Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2848/98 dotyczące sektora surowca tytoniowego i ustalające przejściowe warunki stosowania dotacji specjalnej i dotyczące relacji między zmianą części dotacji a dotacją dla grupy VII (Katerini) we Włoszech dla lat zbiorów 1999, 2000 i 2001,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2637 /1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2848/98 określające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2075/92 w odniesieniu do programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 531/2000 z dnia 10 marca 2000 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2848/98 określające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2075/92 w odniesieniu do programu przyznawania dotacji, określenia limitów produkcji i przyznawania dotacji specjalnej grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1249/2000 z dnia 15 czerwca 2000 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego w odniesieniu do końcowej daty wykorzystania dotacji specjalnej, zwrotu niewykorzystanej dotacji i szczegółowych zasad wypłaty zaliczki na poczet dotacji specjalnej,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) nr 385/2001 z dnia 28 lutego 2001 r. zmieniające Rozporządzenie Nr 2848/98 w sektorze surowca tytoniowego w odniesieniu do dozwolonej wilgotności przy dostawie niektórych odmian tytoniu i w odniesieniu do uznanych rejonów produkcji,
- c) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe przepisy w zakresie stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli dla niektórych schematów pomocowych Wspólnoty, ustanowionego na mocy Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 3508/92,
- d) Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 2636/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu od zbiorów w 2000 r. i w latach następnych oraz odwołujące Rozporządzenie Komisji (EWG) Nr 1771/93,
zmienione przez:
- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1639/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. zmieniające aneks I do Rozporządzenia (WE) Nr 2636/1999 w sprawie przekazywania informacji dotyczących tytoniu od zbiorów w 2000 r.,
 - Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 384 /2001 z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniające Rozporządzenie (WE) Nr 2636/1999 w odniesieniu do przekazywania informacji o średniej cenie dla każdej grupy odmian tytoniu,
- 6) przepisy Unii Europejskiej dotyczące obsługi Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego, w szczególności:
- Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku w sektorze surowca tytoniowego,

- Rozporządzenie Komisji (WE) Nr 1648/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. określające szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2075/92 w odniesieniu do Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego oraz uchylające Rozporządzenie Komisji (EWG) 2427/93, zmienione przez Rozporządzenie Rady (WE) Nr 546/2002 z dnia 25 marca 2002 r. ustalające premie i gwarantowane rogi dla liści tytoniu z podziałem na grupy odmian i Państwa Członkowskie dla lat zbiorów 2002, 2003 i 2004 oraz zmieniające Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2075/92.

07/18a

U ZASADNIENIE

Projekt ustawy wprowadza do prawodawstwa polskiego rozwiązania prawne i organizacyjne stosowane w Unii Europejskiej na rynkach zbóż, roślin oleistych, wysokobiałkowych, lnu na ziarno, lnu i konopi na włókno, chmielu i tytoniu. Rozwiązania te wejdą w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Zgodnie z postanowieniem art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, rozporządzenia obowiązują w całości i stosowane są bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich. W związku z powyższym w przygotowanym projekcie dokonano wyłącznie wdrożenia przepisów prawa wspólnotowego wymagających wydania przepisów prawa krajowego.

Projekt ustawy tworzy natomiast ramy prawno-organizacyjne niezbędne do dostosowania systemu zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż przez Agencję Rynku Rolnego oraz udzielania pomocy finansowej przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na zasadach przewidzianych w przepisach Unii Europejskiej (UE).

Projekt ustawy przygotowuje podstawy prawne do wdrożenia zasad Wspólnej Polityki Rolnej. Jedną z podstawowych zasad WPR jest zasada jedności rynku, która obok solidarności finansowej oraz preferencji dla produktów Wspólnoty decyduje o skuteczności wspólnotowych regulacji rynkowych. Jedność rynku oznacza jednolite dla całej Wspólnoty zasady interwencji, jednolite ceny, swobodny obrót towarowy produktami rolnymi między państwami członkowskimi oraz stosowanie wspólnych zasad wobec importu z krajów trzecich.

Wspólnotowe regulacje rynkowe obejmują mechanizmy interwencji wewnętrznej i ochrony granicznej. Tworzą one wewnętrznie spójny system oddziaływania na poszczególne rynki, gdzie środki w zależności od ich specyfiki wzajemnie się uzupełniają i wspomagają, zapewniając stabilizację rynków oraz dochodów rolniczych.

Zboża i ich przetwory zaliczane są do rynków szczególnie wrażliwych, dla których systemy regulacji są najsilniej rozbudowane. Do regulacji rynku zbóż stosowane są zakupy i sprzedaż interwencyjna, dopłaty do eksportu, zezwolenia eksportowe i importowe oraz płatności bezpośrednie.

Ustawa nie reguluje spraw dotyczących handlu zagranicznego towarami rolno-spożywczymi. Zagadnienia te zostaną uregulowane odrębną ustawą.

Porównując obecnie stosowane krajowe instrumenty interwencji na rynku podstawowych roślin uprawnych do instrumentów stosowanych w UE, należy zauważyć znaczne różnice, przede wszystkim co do zakresu oraz poziomu wsparcia a także do form interwencji.

W Polsce interwencja adresowana jest wyłącznie do towarowych zbóż konsumpcyjnych (pszenica, żyto) i ogranicza się do zakupów interwencyjnych oraz dopłat do cen skupu. Ponadto stosowane są dopłaty eksportowe do rzepaku.

W UE zakupami interwencyjnymi są objęte wszystkie zboża podstawowe (pszenica, żyto, jęczmień, kukurydza, sorgo).

Ponadto producenci zbóż, roślin oleistych, wysokobiałkowych, lnu na ziarno, lnu i konopi uprawianych na włókno oraz chmielu i tytoniu otrzymują płatności bezpośrednie w ramach przyznanych ilościowych limitów krajowych.

Projekt ustawy określa zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie:

- zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż,
- udzielania pomocy finansowej dla producentów zbóż, roślin oleistych w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, lnu i konopi uprawianych na włókno oraz chmielu i tytoniu,
- udzielania pomocy finansowej dla pierwszych przetwórców słomy lnianej i konopnej na włókno oraz osób traktowanych jako przetwórcy, które regulowane są wymienionymi w załączniku do ustawy przepisami UE.

Zadania przewidziane w przepisach UE dla agencji interwencyjnej, w projekcie ustawy zostały przewidziane dla Agencji Rynku Rolnego (ARR). Agencja ta realizować będzie swoje zadania zgodnie z rozporządzeniami unijnymi wymienionymi w załączniku do ustawy.

Rozporządzenia UE określają zasady zakupu i sprzedaży zbóż w ramach działań interwencyjnych, a także okres, w którym dokonuje się zakupów interwencyjnych zbóż (od 1 listopada do 31 maja roku następnego).

Działania interwencyjne w Polsce, prowadzone przez Agencję Rynku Rolnego, oparte będą o centra interwencyjne (zespół magazynów zlokalizowanych na określonych obszarach, działających na podstawie umów z ARR), które są jednym z istotnych elementów sprawnego funkcjonowania rynku zbóż. Przepisy UE określają wymagania, jakie stawiane są centrom interwencyjnym oraz kryteria powoływania tych centrów. Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym Polska ustanowi listę centrów interwencyjnych do końca I kwartału 2003r., uwzględniając polskie oczekiwania i przyjmując określony model organizacyjny oraz wymogi techniczne. Centra interwencyjne, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Nr 1766/92 powołane

zostaną na podstawie procedury Komitetu Zarządzającego przed akcesją. Z chwilą zakończenia procedury wykaz centrów interwencyjnych zostanie umieszczony w załączniku do Rozporządzenia Komisji Nr 2273/93 i będzie obowiązywać bezpośrednio z dniem akcesji.

Ceną płaconą za zboże zakupione w ramach działalności interwencyjnej jest cena interwencyjna ustalona przez UE.

Projekt ustawy przewiduje zobowiązanie Agencji Rynku Rolnego do przeprowadzania kontroli w zakresie ilości i jakości zboża objętego zakupem lub sprzedażą interwencyjną, zgodnie z przepisami UE.

Wymogi jakościowe stawiane produktom objętym zakupami i sprzedażą interwencyjną w Polsce nie odpowiadają w pełni wymogom stawianym wobec tych samych produktów UE. Oznacza to, że zapasy interwencyjne ARR mogą nie być przejęte przez UE w momencie akcesji. Polskie produkty zgromadzone na zapasy interwencyjne będą stanowiły obciążenie dla budżetu krajowego. Mając na uwadze konieczność dostosowania wymogów jakościowych zbóż objętych działaniami interwencyjnymi w okresie przedakcesyjnym do obowiązujących w UE, wprowadzony został przepis o zmianie ustawy z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego w zakresie dokonywania przez ARR interwencyjnego zakupu zbóż o jakości zgodnej z wymogami UE. Przepis upoważnia ministra właściwego do spraw rynków rolnych do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań jakościowych, jakie powinny spełniać zboża objęte zakupami interwencyjnymi ARR oraz metod oceny jakości zbóż. Przepisy te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2003 r. obowiązywać będą do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii.

Agencja Rynku Rolnego prowadząc działania interwencyjne na rynku zbóż realizuje politykę państwa w odniesieniu do tego rynku. Dlatego też do tych działań nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Projekt ustawy określa także zadania dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) w zakresie przyznawania i wypłacania pomocy finansowej do powierzchni upraw roślin, powierzchni odłogowanych gruntów, surowca tytoniowego, przetwarzania słomy lnianej lub konopnej na włókno.

Rozporządzenia UE określają zasady udzielania pomocy finansowej dla producentów roślin oraz płatności z tytułu odłogowania. Dopłata do upraw przysługuje producentom roślin w wysokości stanowiącej iloczyn: stawki pomocy do 1 tony (tzw. stawka bazowa), średniego plonu zbóż (tzw. plon referencyjny) i powierzchni upraw roślin lub odłogowanych gruntów. W wyniku negocjacji akcesyjnych określone zostaną dla Polski plon referencyjny i wysokość stawki bazowej.

Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1251/1999 wyznacza stawkę bazową:

- 63 EURO/t, dla zbóż, roślin oleistych, lnu uprawianego na ziarno, lnu i konopi uprawianych na włókno oraz do powierzchni odłogowanej,
- 72,50 EURO/t dla roślin wysokobiałkowych.

W procesie negocjacji akcesyjnych zostanie określona dla Polski maksymalna powierzchnia uprawy roślin (tzw. krajowa powierzchnia bazowa), do której przysługiwać będą płatności.

Projekt ustawy przewiduje także zadania dla ARiMR w zakresie przyznawania i wypłacania pomocy finansowej dla producentów chmielu i tytoniu. Pomoc ta udzielana będzie w wysokości i na warunkach określonych przepisami Unii Europejskiej. W przypadku producentów chmielu będą to dopłaty w wysokości 480 EURO do 1 ha.

Natomiast producenci surowca tytoniowego będą mogli ubiegać się o dopłaty do 1 kg tytoniu pod warunkiem, że surowiec dostarczony do przetwórstwa będzie odpowiadał minimalnym wymaganiom jakościowym oraz został wyprodukowany w ramach przyznanej producentowi kwoty produkcji. Wysokość stawki dopłaty jest zróżnicowana w zależności od grupy odmian i wynosi od 4129,57 do 2145,81 EURO/t.

Zgodnie z przepisami UE tworzony jest Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy. Fundusz ten tworzony jest z 2 % odpisów dotacji do tytoniu. Z tego funduszu finansowane będą działania zmierzające do zwiększenia świadomości społeczeństwa na temat szkodliwości wszelkich form konsumpcji tytoniu, w szczególności przez zbieranie danych określających trendy konsumpcji i prowadzenie badań epidemiologicznych oraz badań nad zapobieganiem paleniu tytoniu, a także działania na rzecz wsparcia producentów zmieniających profil produkcji rolnej (uprawa innych roślin lub prowadzenie innej działalności). Zadania związane z obsługą Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego realizować będzie ARiMR.

Ponadto projekt ustawy przewiduje zobowiązanie ARiMR do prowadzenia kontroli w zakresie zasadności przyznawania i wypłacania dopłat, zgodnie z przepisami UE.

Podstawowe przepisy UE wprowadzają na rynku lnu i konopi włóknistych, oprócz pomocy finansowej do uprawy tych roślin, także pomoc finansową do przetwórstwa słomy lnianej i konopnej na włókno, tzw. dopłaty do przetwórstwa, na zasadach określonych w rozporządzeniach UE, wymienionych w załączniku do ustawy. Rozporządzenia te zobowiązują państwa członkowskie do określenia wykazu niezbędnych dodatkowych dokumentów, sporządzanych przez przetwórców słomy lnianej lub konopnej ubiegających się o dopłaty. Wykaz tych dokumentów i ich zawartość zostały określone w projekcie ustawy. Ponadto nałożony został na przetwórców, osoby traktowane jako przetwórcy oraz osoby czyszczące krótkie włókno lniane obowiązek sporządzania tych dokumentów. Z uwagi na konieczność przygotowania uczestników rynku do korzystania z systemu dopłat

do przetwarzania przed akcesją niezbędne jest rozpoczęcie procesu uznawania przetwórców słomy lnianej i konopnej i wprowadzenia procedur uznawania i rejestracji uznanych przetwórców.

Rozporządzenia, o których mowa w załączniku do ustawy, nakładają ponadto na Państwa Członkowskie obowiązek uregulowania własnymi aktami prawnymi niektórych zagadnień. Stąd projekt ustawy zawiera upoważnienie do wydania poniżej wymienionych aktów wykonawczych dla ministra właściwego do spraw rynków rolnych dotyczących określenia:

- a) obszarów wchodzących w skład poszczególnych centrów interwencyjnych,
- b) corocznego współczynnika średniej wydajności długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopi z 1 ha upraw lnu i konopi włóknistych,
- c) metody oznaczania procentowej zawartości zanieczyszczeń krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego,
- d) minimalnej powierzchni działki rolnej, która może być objęta wnioskiem o przyznanie dopłaty do uprawy,
- e) minimalnej ilości wysiewu konopi uprawianych na włókno na 1 ha,
- f) przypadków, w których powierzchnia działek objętych dopłatami do odłogowania może być mniejsza niż 0,3 ha, a szerokość działek mniejsza niż 20 m,
- g) wskaźnika procentowego gruntów przeznaczonych do dobrowolnego odłogowania oraz okres odłogowania,
- h) corocznego współczynnika przekroczenia powierzchni bazowej,
- i) terminu, do którego mogą być zmienione wnioski o dopłatę do odłogowania w odniesieniu do gruntów na których są uprawiane rośliny na cele nieżywnościowe,
- j) średniego plonu w podziale na województwa dla rzepaku i rzepiku, słonecznika oraz żyta, pszenicy, jęczmienia i kukurydzy, które mogą być uprawiane na gruntach odłogowanych z przeznaczeniem na cele nieżywnościowe,
- k) metod skażenia roślin, które mogą być wykorzystane na cele, o których mowa w art. 8 ust. 3,
- l) zakresu oraz okresu przechowywania informacji w zakresie skupionych i przetworzonych surowców przez pierwszych przetwórców i podmioty skupujące surowce produkowane na gruntach odłogowanych na cele nieżywnościowe, a także terminu przekazywania tych informacji do Agencji Restrukturyzacji,
- m) wymagań dotyczących obiektów i ich wyposażenia, magazynów służących do skupu surowca tytoniowego,
- n) ostatecznego terminu złożenia wniosku o wypłacenie zaliczki, okresów dostaw surowca tytoniowego oraz minimalnych ilości tego surowca, na które będzie wystawiane

zaświadczenie kontroli jakości szczegółowych warunków wypłaty zaliczki w ramach dopłaty do tytoniu oraz wysokości odsetek naliczanych w przypadku nienależnie wypłaconych zaliczek,

- ewentualnego określenia:

- a) obszarów uprawy roślin, do których przysługują dopłaty, o których mowa w art. 6 ust. 1,
- b) średniego plonu roślin przyjmowanego do wyliczenia wysokości dopłat, o których mowa w art. 6 ust. 1, na obszarach, o których mowa w lit. a),
- c) ostatecznego terminu siewu roślin, dla których przysługują dopłaty do upraw oraz składania wniosków o dopłaty do upraw,
- d) odmian rzepaku i rzepiku innych niż dwuzerowe, w odniesieniu do których przysługują dopłaty do uprawy,
- e) dopłat do upraw, które mogą być stosowane w odniesieniu do powierzchni obsianych dwuzerowymi materiałami hodowlanymi i kwalifikowanymi rzepaku i rzepiku, przed wpisaniem ich do Rejestru Odmian Roślin Uprawnych,
- f) wskaźnika procentowego powierzchni gruntów, na których mogą być uprawiane rośliny oleiste, w odniesieniu do których przysługują dopłaty do uprawy,
- g) udziału zmiennej części dopłaty do tytoniu w całości kwoty dopłaty.

Projekt ustawy nakłada również na ministra właściwego do spraw rynków rolnych obowiązek przekazywania Komisji Europejskiej informacji w zakresie spraw regulowanych przez ustawę.

Ocena skutków regulacji

Celem wprowadzenia ustawy jest przygotowanie jednostek do realizacji zadań zgodnie z przepisami Unii Europejskiej.

Przed akcesją skutki finansowe dla budżetu państwa będą wynikać z kosztów budowy systemu administrującego systemem płatności bezpośrednich oraz przygotowującego system do interwencji na rynku zbóż i na rynkach objętych projektem ustawy.

Z chwilą akcesji, w celu prawidłowego administrowania systemem płatności bezpośrednich oraz systemem interwencji na rynku zbóż, ARiMR oraz ARR muszą dysponować środkami zagwarantowanymi w budżecie krajowym, które będą przeznaczone na wypłatę tych płatności oraz na bieżące finansowanie działań interwencyjnych.

Wysokość płatności bezpośrednich zależeć będzie od tego, jakie okresy referencyjne zostaną przyznane Polsce do obliczania poziomu wsparcia.

Zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym rocznie kwota dopłat bezpośrednich dla Polski wyniesie:

- zboża - 1942,3 mln €,
- rośliny oleiste - 1117 mln €,
- rośliny wysokobiałkowe - 47,5 mln €,
- len i konopie - 7,7 mln €,
- tytoń - 149,6 mln €,
- chmiel - 0,96 mln € (przy pow. uprawy 2000 ha).

Łączna kwota płatności bezpośrednich na uprawy objęte niniejszą ustawą zgodnie ze stanowiskiem negocjacyjnym wyniesie 3265,06 mln €, tj. 12407,2 mln zł (przy przyjęciu kursu 3,8 zł/€) .

Należy zaznaczyć, że środki te będą refundowane przez UE budżetowi RP. Strona polska finansować będzie obsługę administracyjną systemu oraz jego kontrolę.

Skutki finansowe

I. poniesione przez ARiMR

Wdrożenie mechanizmu płatności obszarowych, ze względu na bardzo wysokie koszty budżetowe, przewidziane jest w projekcie ustawy z dniem akcesji. Niezbędne jest jednak przygotowanie instytucji i procedur do realizacji tego zadania w okresie przedakcesyjnym. System administrowania płatnościami bezpośrednimi oraz kontrola prawidłowości ich stosowania (IACS) wymaga budowy złożonej struktury administracyjnej oraz systemu informatycznego.

Od sprawności jego działania zależeć będzie wykorzystanie przez polskie rolnictwo bezpośredniego wsparcia dochodów rolniczych udzielanego przez UE. Ewentualne skutki finansowe nieprawidłowo dokonanych płatności stwierdzone przez kontrolerów UE w całości obciążać będą budżet krajowy.

ARiMR będzie również odpowiedzialna jako przyszła „agencja płatnicza” za opracowanie i wdrożenie Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli (IACS).

Koszty dostosowania Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa do realizacji zadań wymienionych w projekcie ustawy zawarte są w kosztach, które poniesione zostaną przez Agencję na budowę Zintegrowanego Systemu Zarządzania i Kontroli. Koszt budowy systemu informatycznego IACS w złotych w latach 2002-2003 został określony przez ARiMR na 1.083 mln złotych. System ten będzie posiadał aplikacje umożliwiające obsługę wniosków

o dopłaty bezpośrednie dla zbóż, roślin oleistych, wysokobiałkowych. Z uwagi na złożoność systemu nie jest możliwe wyodrębnienie części kosztów dotyczących realizacji zadań nałożonych w projekcie ustawy na Agencję.

II. poniesione przez ARR

Wdrożenie systemu zakupu i sprzedaży zbóż na zasadach określonych w przepisach UE nastąpi, zgodnie z projektem ustawy, z dniem akcesji. Realizacja systemu interwencji na rynku zbóż wymaga dostosowania Agencji Rynku Rolnego do przewidzianych w projekcie ustawy zadań. Agencja ponosić będzie także koszty z tytułu administrowania systemem interwencji.

Koszty:

przed akcesją

1) przygotowanie systemu teleinformatycznego	- 2 mln zł,
2) przystosowanie 16 laboratoriów	- 3,5 mln zł,
3) utworzenie 16 magazynów do przechowywania próbek	- 0,35 mln zł
razem	- 5,85 mln zł

po akcesji

1. Z tytułu administrowania systemem interwencji na rynku zbóż

(w skali roku):

1) zatrudnienie pracowników - 42 etaty	- 4,2 mln zł,

w tym:

- 10 etatów w Centrali ARR,

- 32 etaty w OT ARR,

2) utrzymanie 16 magazynów do przechowywania ok. 11.700 próbek pobranych z ok. 700 tys. ton ziarna zbóż skupionych	

- w ramach interwencji	- 0,42 mln zł,
------------------------	----------------

- analiza jakościowa pobranych próbek	- 4,16 mln zł,
---------------------------------------	----------------

3) magazynowanie ziarna zbóż, przy założeniu, że Agencja skupi 700 tys. ton ziarna zbóż (po odliczeniu zwrotów części kosztów przez UE) :	

- przy 3-miesięcznym przechowywaniu	- 17,43 mln zł,
-------------------------------------	-----------------

- przy 12-miesięcznym przechowywaniu	- 38,22 mln zł,
--------------------------------------	-----------------

razem	- 26,21 - 47 mln zł.
-------	----------------------

2. Z tytułu bieżącego funkcjonowania systemu interwencji

(środki te będą refundowane przez UE ze znacznym

opóźnieniem w stosunku do rzeczywistych potrzeb):

1) skup interwencyjny ok. 700 tys. ton zbóż w zależności	
od okresu dokonania zakupu zbóż	- 264,8 - 279,3 mln zł,
inne koszty	- 14,73 mln zł,
w tym:	
- transport do magazynu poza centrum interwencyjne	- 1,78 mln zł,
- transport kolejowy przy eksporcie	- 12,95 mln zł,
razem	279,53 - 294,03 mln zł.

Wpływ projektowanych rozwiązań na rynek pracy

Proponowana ustawa jest kolejną z szeregu ustaw dostosowujących polskie prawodawstwo do unijnego. Jednym z najistotniejszych efektów integracji dla sektora rolnego jest znaczna *stabilizacja rynku rolnego*. Wynika ona z wielkości unijnego rynku rolnego oraz stabilizującego efektu Wspólnej Polityki Rolnej. Rynki rolne w UE, a w szczególności rynek upraw polowych jest silnie regulowany. Ustalenia dotyczące wielkości powierzchni bazowych, płatności bezpośrednich, wysokości cen interwencyjnych są znane z kilkuletnim wyprzedzeniem, w związku z tym rynek jest bardziej przewidywalny, a rolnicy mogą podejmować decyzje produkcyjne na kilka lat wcześniej. Rynek rolny jest wobec tego odporniejszy na wahania koniunkturalne na rynku światowym, a dochody rolnicze bardziej stabilne.

Po wejściu do UE polscy rolnicy zostaną objęci następującymi instrumentami polityki rolnej stosowanymi w UE zgodnie z niniejszą ustawą:

- płatnościami bezpośrednimi,
- rozszerzonymi działaniami interwencyjnymi obejmującymi większość gatunków zbóż.

Przyjęcie unijnych zasad interwencji, cen, a w szczególności stosowanie płatności bezpośrednich po akcesji spowoduje *wzrost dochodów gospodarstw rolnych* (szacuje się, że wzrost dochodów z produkcji rolniczej po wejściu do UE może wynieść nawet do 20%). Poprawa sytuacji finansowej rolników będzie miała dwojaki, pozytywny skutek na rynek pracy. Po pierwsze może hamować odpływ siły roboczej z rolnictwa, co może mieć wpływ na zmniejszenie tempa wzrostu bezrobocia na obszarach wiejskich. Po drugie w efekcie poprawy sytuacji dochodowej rolników spodziewać się należy *wzrostu popytu na usługi na terenach wiejskich*. To z kolei powinno zatrzymać na terenach wiejskich ludność utrzymującą się częściowo lub całkowicie z zawodów nierolniczych.

Ponadto wraz z przejściem ustawodawstwa unijnego powstanie także nowe otoczenie instytucjonalne wdrażające m. in. unijny system interwencji oraz system płatności bezpośrednich (system IACS wdrażany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, agencje płatnicze do wypłaty płatności bezpośrednich oraz do prowadzenia interwencji na rynku oraz pracownicy sezonowi; terenowe oddziały ARR, jej magazyny oraz laboratoria tworzone są w każdym województwie (16), natomiast oddziały regionalne ARiMR w powiatach (315); w sumie ok. 8 tysięcy etatów).

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Uregulowanie rynku upraw polowych (zbóż, roślin oleistych, wysokobiałkowych, lnu oleistego oraz lnu i konopi włóknistych), roślin strączkowych, chmielu i tytoniu spowoduje wzrost ich konkurencyjności wewnętrznej ze względu na wysokie wsparcie stosowane do tych upraw rolnych w porównaniu do innych produktów, które takiego wsparcia nie uzyskają.

Oczywiście konkurencyjność zewnętrzna polskiego rolnictwa w dużym stopniu zależy będzie od wynegocjowanych warunków akcesji. Chodzi tutaj o takie parametry, jak: wysokość początkowa i docelowa płatności bezpośrednich (zależna m.in. od obszarów bazowych, plonów referencyjnych) oraz o limity produkcji na włókno długie lnu i włókno krótkie lnu i konopi oraz limity produkcji tytoniu. W zależności od wynegocjowanych parametrów zapewnienie równych warunków konkurencji w czasie ewentualnego okresu przejściowego dochodzenia do pełnej wysokości wsparcia w ramach WPR można będzie osiągnąć stosując przejściowe rozwiązania równoważące.

Zwiększenie poziomu wsparcia, w tym (przeciętny) wzrost cen i wprowadzenie płatności bezpośrednich poprawi sytuację dochodową producentów rolnych zwiększając możliwości reprodukcji majątku trwałego oraz zachęcając do inwestycji, które wpłyną na poprawę jakości produkcji, zmniejszenie kosztów produkcji, co spowoduje z kolei wzrost konkurencyjności.

Wpływ ustawy na sytuację regionów

Przejęcie ustawodawstwa unijnego, a w szczególności wprowadzenie płatności bezpośrednich spowoduje, że wzrośnie opłacalność produkcji wspieranych kierunków produkcji rolnej. Producenci rolni skupieni w regionach tradycyjnie specjalizujących się w produkcji zbóż (np. województwo opolskie i dolnośląskie) czy roślin oleistych (kujawsko-pomorskie, zachodnio-pomorskie, wielkopolskie, dolnośląskie i opolskie) będą w znacznie lepszej sytuacji

niż producenci produktów niewspieranych z innych regionów Polski np. ziemniaków czy buraków cukrowych. Może to skłaniać do zmiany profilu produkcji.

Jednakże wprowadzenie ograniczeń w postaci powierzchni bazowej zawężającej obszar upraw kwalifikujących się do płatności bezpośrednich będzie ten proces hamować.

W przypadku płatności bezpośrednich wybór opcji polegającej na regionalizacji plonów referencyjnych w Polsce spowoduje, że rolnicy gospodarujący w regionach o wyższych plonach referencyjnych będą uzyskiwać wyższe dotacje bezpośrednie na 1 ha upraw polowych (np. w województwie opolskim – 1077 zł/ha) niż rolnicy gospodarujący w regionach, gdzie te plony będą znacznie niższe (np. 578 zł/ha w województwie świętokrzyskim). Różne poziomy plonów referencyjnych mogą w przyszłości zachęcić do pogłębienia regionalizacji upraw.

Konsultacje społeczne w zakresie regulacji spraw objętych ustawą odbyły się przy przygotowywaniu stanowisk negocjacyjnych.

Ponadto projekt ustawy został przekazany organizacjom społeczno-zawodowym rolników w dniu 15 maja br. i opublikowany na stronie internetowej MRiRW. Organizacje społeczno-zawodowe nie zgłosiły uwag.

Uzasadnienie dostosowawcze do projektu ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych

Projektowana regulacja stanowi wykonanie zobowiązań zawartych w Narodowym Programie Przygotowania do Członkostwa oraz w stanowisku negocjacyjnym Polski w rozdziale VII dotyczącym rolnictwa. Jednocześnie, **przyjęcie projektowanej ustawy jest konieczne między innymi dla podmiotów wyznaczonych do realizacji niektórych zadań wynikających z przepisów prawa wspólnotowego, w celu poczynienia stosownych przygotowań, w tym technicznych, kadrowych oraz organizacyjnych w okresie poprzedzającym akcesję.**

Kwestie dotyczące materii objętej zakresem projektowanej regulacji są w prawie wspólnotowym uregulowane w aktach prawnych wymienionych w załączniku do ustawy.

Zgodnie z postanowieniem art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską powyżej wskazane akty prawne, jako rozporządzenia, mają: „*charakter ogólny, są obowiązkowe we wszystkich swoich elementach oraz mają bezpośrednie zastosowanie w każdym państwie członkowskim*”. Oznacza to, iż istnieje zakaz transpozycji do prawa krajowego ich przepisów w celu wejścia w życie oraz stosowania rozporządzeń wobec podmiotów, do których się one odnoszą.

W związku z powyższym, **przepisy projektowanej ustawy obejmują wyłącznie kwestie dotyczące przyznania wskazanym instytucjom odpowiednich kompetencji i stworzenie procedur koniecznych do ich wykonywania. Utworzone w ten sposób ramy instytucjonalno-prawno-organizacyjne pozwolą na objęcie polskich producentów mechanizmami wspólnych organizacji rynków, w tym pomocy finansowej, od momentu akcesji do Unii Europejskiej.**

W szczególności, w art. 10 i 11 projektowanej ustawy tworzy się system uznawania przetwórców słomy lnianej i konopnej, którzy po akcesji będą chcieli ubiegać się o dopłaty. Wymóg przeprowadzenia procedury uznania tych przetwórców wynika z art. 3 Rozporządzenia Komisji Nr 245/2001 z 5 lutego 2001r. **Rozpoczęcie działań mających na celu stworzenie listy przetwórców uznanych, według obowiązującej w tym zakresie procedury w Unii Europejskiej, jeszcze przed akcesją, pozwoli na szybsze objęcie tych podmiotów mechanizmami organizacji rynku lnu i konopi po akcesji.** W związku z powyższym, w projekcie ustawy zostały skrupulatnie przeniesione postanowienia ww. Rozporządzenia Komisji Nr 245/2001 w zakresie warunków tego uznania **Jest to jedyna procedura przewidziana w projektowanej ustawie do stosowania jeszcze przed akcesją. Wynika to z faktu, iż w innych obszarach uregulowanych w ustawie nie ma konieczności przeprowadzania analogicznych procedur związanych z rejestracją lub uznawaniem producentów.** Jednakże, zgodnie z postanowieniami art. 15 projektowanej ustawy, realizacja zobowiązań zawartych w składanych przez przetwórców oświadczeniach (art. 10 ust. 4, pkt. 5 lit a) i b)) nie będzie egzekwowana przez prowadzących kontrole aż do momentu uzyskania członkostwa w Unii europejskiej, gdyż wiąże się ona z objęciem uznanych przetwórców w pełni mechanizmami wspólnej organizacji rynku.

Pozostałe przepisy projektowanej ustawy **wchodzą w życie z dniem akcesji**. Nie ma możliwości, ani konieczności ich stosowania w okresie poprzedzającym członkostwo, **gdyż są one ściśle związane, a jednocześnie niezbędne do uruchomienia mechanizmów pomocy finansowej** w ramach wspólnych organizacji rynków, dla produktów które objęte zostały jej zakresem.

W projektowanej ustawie powierza się Agencji Rynku Rolnego zadania związane z zakupem i sprzedażą interwencyjną zbóż oraz prowadzeniem kontroli w powyższym zakresie.

Zadania w zakresie udzielania pomocy finansowej przysługującej w oparciu o przepisy prawa wspólnotowego dla producentów zbóż, roślin oleistych, w tym lnu, roślin wysokobiałkowych, strączkowych, chmielu oraz lnu i konopi uprawianych na włókno, pomocy przysługującej do odłogowania gruntów, dopłat do surowca tytoniowego oraz dla przetwórców słomy lnianej lub konopnej, oraz prowadzenia w tym zakresie kontroli przewidzianej w przepisach Unii Europejskiej powierzono w projekcie ustawy Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Agencji tej powierzone zostały również zadania związane z obsługą Wspólnotowego Funduszu Tytoniowego.

W art. 8 projektowanej ustawy uregulowane zostały te kwestie, związane z odłogowaniem gruntów, które na podstawie przepisów Rozporządzeń Rady i Komisji Nr 1648/200, 2316/1999, 2451/1999 pozostawione są do decyzji państw członkowskich co do szczegółowych rozwiązań. Chodzi tutaj np. o możliwość, lecz nie obowiązek, wprowadzenia przepisów krajowych dopuszczających uprawę niektórych roślin (ust. 3 art. 8 projektowanej ustawy) na gruntach, które z tytułu odłogowania są przedmiotem pomocy finansowej.

Ustawa zawiera delegacje ustawowe do wydania aktów wykonawczych dla Ministra Rolnictwa, w tym niektóre fakultatywne, których realizacja również wynika z przepisów Unii Europejskiej.

Obowiązek sprawozdawczości nałożony w art. 13 projektowanej ustawy na obie Agencje również wynika z przepisów Unii Europejskiej.

Przepisy art. 14 mają charakter przejściowy, tj. obowiązują do dnia akcesji, gdyż po uzyskaniu członkostwa zadania, które powierza się w tym przepisie Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa będą wynikały bezpośrednio z Rozporządzenia Rady Nr 1766/1992, oraz Rozporządzenia Komisji Nr 824/200.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/2002/DPE/dlb

Warszawa, 15 lipca 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedstawionymi projektem ustawy o organizacji niektórych rynków rolnych (pismo RM-10-145-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

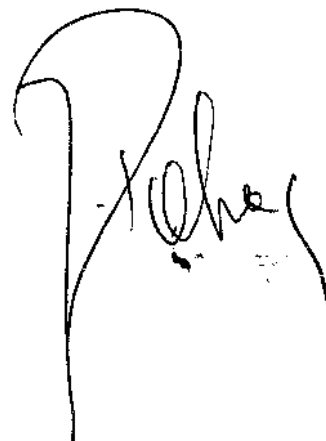
- I. Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie prawa polskiego w zakresie organizacji rynku zbóż, roślin oleistych, niektórych roślin uprawnych, chmielu i tytoniu, lnu i konopi oraz roślin wysokobiałkowych do obowiązujących w tej materii przepisów prawa Unii Europejskiej.
- II. W prawie wspólnotowym materia będąca przedmiotem projektowanej ustawy uregulowana jest w przepisach wymienionych w załączniku do projektowanej ustawy.
- III. Projektowana regulacja zawiera przepisy tworzące ramy organizacyjno-prawne konieczne do funkcjonowania systemu, dokonując wdrożenia aktów prawnych mających bezpośrednie zastosowanie po akcesji, tj. rozporządzeń, w takim zakresie w jakim dopuszczają to zasady stosowania w porządku krajowym prawa wspólnotowego. Statut rozporządzeń w prawie Wspólnot Europejskich, oraz sposób ich stosowania określa art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską; „rozporządzenie ma charakter ogólny, jest obowiązkowe we wszystkich swoich

elementach oraz ma bezpośrednie zastosowanie w każdym państwie członkowskim". Oznacza to, iż istnieje zakaz transpozycji do prawa krajowego przepisów rozporządzenia w celu jego wejścia w życie oraz stosowania w stosunku do podmiotów do których się on odnosi.

IV. Opisana w pkt. III niniejszej opinii zasada nie ma zastosowania w przypadku gdy samo rozporządzenie przewiduje, pośrednio lub bezpośrednio, obowiązek wydania przez państwa członkowskie pewnych przepisów wykonawczych. Tak więc krajowe przepisy regulujące obszar rynków zbóż, roślin oleistych, niektórych roślin uprawnych, chmielu i tytoniu, lnu i konopi oraz roślin wysokobiałkowych, jak również inne obszary objęte wspólnymi organizacjami rynków na mocy rozporządzeń wspólnotowych, powinny obejmować wyłącznie kwestie dotyczące przyznania wskazanym instytucjom odpowiednich kompetencji i stworzenie ew. koniecznych procedur do ich wykonywania, tak aby po akcesji możliwe było stosowanie mechanizmów Wspólnej Polityki Rolnej.

V. **W konkluzji należy stwierdzić, iż projektowana ustawa jest zgodna z prawem UE, oraz iż sposób implementacji przepisów rozporządzeń jest poprawny z punktu widzenia przepisów art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczących reguł stosowania rozporządzeń.**

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Rohas', written in a cursive style.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych, jakie powinny spełniać zboża objęte zakupami interwencyjnymi Agencji Rynku Rolnego oraz metod oceny jakości tych zbóż.

Na podstawie art. 4b ust. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz.U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446 oraz z 2002 r. Nr ... , poz. ...) zarządza się co następuje:

§ 1.

Określa się szczegółowe wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać zboża objęte zakupami interwencyjnymi Agencji Rynku Rolnego, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3.

Określa się metody oceny jakości zbóż, o których mowa w § 1, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r. i obowiązuje do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA JAKOŚCIOWE DLA ZBÓŻ OBJĘTYCH ZAKUPAMI
INTERWENCYJNYMI AGENCJI RYNKU ROLNEGO**

1. Ziarno zakupywane przez Agencję Rynku Rolnego objęte działaniami interwencyjnymi powinno charakteryzować się typową barwą, być wolne od obcych zapachów oraz żywych szkodników w każdej fazie rozwoju i spełniać minimalne wymagania jakościowe określone w tabeli w pkt. 2 załącznika do rozporządzenia. W przypadku, gdy wyniki oznaczeń wskazują, że wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego dla pszenicy zwyczajnej kształtuje się w zakresie od 22 do 30, należy przeprowadzić test na kleistość ciasta, którego wynik powinien wskazywać, że ciasto to nie klei się i jest odpowiednie do obróbki mechanicznej.

2. Tabela - Minimalne wymagania jakościowe dla zbóż zakupywanych przez Agencję Rynku Rolnego, objęte działaniami interwencyjnymi

Wymagania jakościowe	Pszenica zwyczajna	Żyto	Jęczmień	Kukurydza
A. Maksymalna wilgotność	14,5%	14,5%	14,5%	14,5%
B. Maksymalna zawartość zanieczyszczeń (w % suchej masy)	12%	12%	12%	12%
1. Ziarna połamane	5%	5%	5%	10%
2. Zanieczyszczenia ziarnowe w tym:	7%	5%	12%	5%
(a) ziarna poślednie				-
(b) ziarna innych zbóż			razem: b + c	
(c) ziarna uszkodzone przez szkodniki			= 5%	
(d) ziarna z odbarwionym zarodkiem		-	-	-
(e) ziarna uszkodzone termicznie	0,5%	1,5%	3%	3%

3. Ziarna porośnięte	4%	4%	6%	6%
4. Materiał obcy (Schwarzbesatz)	3%	3%	3%	3%
W tym:				
(a) nasiona obce:				
- szkodliwe	0,10%	0,10%	0,10%	0,10%
- pozostałe				
(b) ziarna zniszczone:				
- ziarna uszkodzone wskutek samozagrzewania lub zbyt intensywnego suszenia	0,05%			
- inne				
(c) materiał obcy nieorganiczny				
(d) plewy				
(e) sporysz	0,05%	0,05%	-	-
(f) ziarna zbutwiałe				
(g) martwe owady lub ich fragmenty				
C. Minimalna gęstość ziarna w stanie zsywnym (kg/hl)	73	70	62	-
D. Minimalna zawartość białka ⁽¹⁾	10,5%	-	-	-
E. Minimalna liczba opadania	220	120	-	-
F. Minimalny wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego (ml)	22	-	-	-

⁽¹⁾ w % suchej masy

METODY OCENY JAKOŚCI ZBÓŻ, OBJĘTYCH ZAKUPAMI INTERWENCYJNYMI
PRZEZ AGENCJĘ RYNKU ROLNEGO.

I. Ocenę jakości zbóż objętych zakupami interwencyjnymi wykonuje się:

- 1) zawartość zanieczyszczeń - metodą określoną w pkt. 4 załącznika do rozporządzenia,
- 2) wilgotność zbóż - metodą określoną w normie PN-91/A-74010,
- 3) kleistość ciasta, otrzymanego z pszenicy zwyczajnej, - metodą określoną w pkt. 5 załącznika do rozporządzenia,
- 4) zawartość białka - metodą określoną w normie PN-75/A-04018,
- 5) wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego - metodą określoną w normie PN-ISO 5529,
- 6) liczbę opadania - metodą określoną w normie PN-ISO 3093,
- 7) gęstość ziarna w stanie zsypanym - metodą określoną w normie PN-ISO 7971-2.

II. Ziarna zboża podstawowego i ziarna innych zbóż, które są zniszczone, porażone sporzyszem lub zbutwiałe zalicza się do "materiału obcego" nawet wtedy, gdy wykazują także defekty pozwalające na zaliczenie ich do innych grup zanieczyszczeń.

1. Ziarna połamane - wszystkie ziarna, których bielmo jest częściowo odsłonięte, ziarna uszkodzone przy młóceniu i ziarna, z których został wybity zarodek.

W przypadku kukurydzy, termin „ziarna połamane” oznacza części ziarna lub ziarna, które przesiewają się przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm.

2. Zanieczyszczenia ziarnowe to:

- 1) ziarna poślednie - ziarna, które po wyeliminowaniu z próbki innych grup zanieczyszczeń przesiewają się przez sito o oczkach o wymiarach: dla pszenicy konsumpcyjnej – 2,0 mm, dla żyta 1,8 mm, dla jęczmienia 2,2 mm; ziarna uszkodzone przez mróz oraz ziarna niedojrzałe (zielone); w przypadku, gdy wilgotność jęczmienia jest niższa niż 12,5 %, za ziarna poślednie uważa się te ziarna, które przesiewają się przez sito o oczkach 2,0 mm,
- 2) ziarna innych zbóż - wszystkie ziarna nienależące do danego gatunku, z którego pobrano próbkę,
- 3) ziarna uszkodzone przez szkodniki - ziarna, które zostały nadgryzione i ziarna porażone przez pluskwę,

4) ziarna z odbarwionym zarodkiem - ziarna, w których zarodek jest odbarwiony, a okrywa nasienna jest barwy brązowej do ciemnobrązowej i w których zarodek jest normalnie wykształcony i nie wykazuje oznak skielkowania; w przypadku pszenicy zwyczajnej, ziarna z odbarwionym zarodkiem uznaje się za zanieczyszczenia, gdy ich zawartość przekracza 8%,

5) ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia - ziarna wykazujące zewnętrzne cechy spalenia, nie będące ziarnami zniszczonymi,

3. Ziarna porośnięte to takie ziarna, w których korzonek zarodkowy lub pączek są widoczne nieuzbrojonym okiem. Oceniając jakość ziarna bierze się pod uwagę ogólny wygląd próbki. W niektórych gatunkach zbóż zarodek jest wypukły i okrywa nasienna zarodka bardzo łatwo uszkodza się wskutek tarcia ziarna w masie ziarnowej. Takie ziarna są podobne do ziaren porośniętych, ale nie powinny być zaliczane do tej grupy. Ziarna porośnięte to tylko takie ziarna, które wykazują widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.

4. Materiał obcy (Schwarbesatz) to:

1) nasiona obce - nasiona roślin, uprawnych lub nie, innych niż zboża - nasiona nie nadające się do wykorzystania, nasiona wykorzystywane w celach paszowych i nasiona szkodliwe, czyli nasiona, które są toksyczne dla człowieka i zwierząt, utrudniające czyszczenie i przemiał ziarna zbóż oraz nasiona wpływające na jakość produktów wytworzonych na bazie ziarna zbóż,

2) ziarna zniszczone - ziarna, które nie nadają się do użytkowania w celach konsumpcyjnych oraz paszowych, w wyniku zbutwienia, działalności pleśni, bakterii i z innych przyczyn; ziarna uszkodzone wskutek samozagrzewania lub zbyt intensywnego suszenia; ziarna przegrzane lub porażone śniecią są w pełni wykształcone a ich okrywa nasienna jest szarobrązowa do szaroczarnej, a przekrój bielma charakteryzuje się barwą od szarżółtej do brązowoczarnej;

ziarna zaatakowane przez paciornicę pszenicznką (Wheat midge) są uznawane za ziarna zniszczone tylko wtedy, jeśli ponad połowa powierzchni ziarna ma barwę od szarej do czarnej jako wynik wtórnego ataku zarodników grzybów; jeżeli zmiana barwy wystąpiła na mniej niż połowie powierzchni ziarna, to takie ziarna należy zaliczyć do grupy ziarna uszkodzone przez szkodniki,

- c) materiał obcy nieorganiczny to wszystkie składniki próbki pozostające na sicie o wielkości oczek 3,5 mm (z wyjątkiem ziaren innych zbóż i wyjątkowo dużych ziaren podstawowego zboża) oraz przesiewające się przez sito o wielkości oczek 1,0 mm; zalicza się tu również kamienie, piasek, fragmenty słomy i inne zanieczyszczenia próbki, które przesiewają się przez sito o wielkości oczek 3,5 mm a pozostają na sicie o wielkości oczek 1,0 mm; kukurydza, oprócz elementów opisanych w poprzednim akapicie, zawiera wszelkie składniki przesiewające się przez sito o wielkości oczek 1,0 mm,
- d) plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolb),
- e) sporysz,
- f) ziarno zbutwiałe,
- g) martwe owady i ich fragmenty.

5. Żywe szkodniki

III. Specyficzne dla każdego zboża czynniki uwzględniane przy definiowaniu zanieczyszczeń.

1. Pszenica zwyczajna:

- 1) zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z odbarwionym zarodkiem i ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia,
- 2) materiał obcy obejmuje: nasiona obce, ziarna zniszczone, materiał obcy nieorganiczny, plewy, sporysz, ziarno zbutwiałe, martwe owady i ich fragmenty.

2. Żyto:

- 1) zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia,
- 2) materiał obcy obejmuje: nasiona obce, ziarna zniszczone, materiał obcy nieorganiczny, plewy, sporysz, martwe owady i ich fragmenty,

3. Jęczmień:

- 1) zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna poślednie, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna uszkodzone termicznie w trakcie suszenia,
- 2) materiał obcy obejmuje: nasiona obce, ziarna zniszczone, materiał obcy nieorganiczny, plewy, martwe owady i ich fragmenty.

4. Kukurydza:

- 1) zanieczyszczenia ziarnowe obejmują: ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna uszkodzone termicznie podczas suszenia,
- 2) materiał obcy nieorganiczny to wszystkie składniki próbki, które przesiewają się przez sito o wymiarach oczek 1,0 mm,
- 3) materiał obcy obejmuje: nasiona obce, ziarna zniszczone, materiał obcy nieorganiczny, plewy, martwe owady i ich fragmenty.

IV. Standardowa metoda oznaczania zawartości zanieczyszczeń

1. W przypadku pszenicy zwyczajnej, żyta i jęczmienia, średnia próbka o masie 250 g przesiewa się przez 30 sekund kolejno przez dwa sита: jedno o oczkach o wielkości 3,5 mm, a drugie o oczkach o wielkości 1,0 mm.
2. W celu zapewnienia równomierności przesiewania zaleca się stosowanie odsiewacza mechanicznego np. wibrującego stołu z wymiennymi sitami.
3. Składniki pozostające na sicie o wielkości oczek 3,5 mm i przesiewające się przez sito o wielkości oczek 1,0 mm muszą być waży się łącznie i uznaje za materiał obcy nieorganiczny. W przypadku, gdy składniki pozostające na sicie o wielkości oczek 3,5 mm zawierają elementy zaklasyfikowane do grupy „ziarna innych zbóż” lub szczególnie duże ziarna badanego zboża, zostają one włączone z powrotem do przesianej próbki. Podczas przesiewania przez sito o wielkości oczek 1,0 mm sprawdza się dokładnie, czy próbka nie zawiera żywych szkodników.
4. Z przesianej próbki, za pomocą rozdzielacza, wydziela się próbkę o masie od 50 do 100 g. Wydzieloną próbkę waży się.
5. Wydzieloną próbkę o masie od 50 do 100 g rozkłada się na stole przy użyciu pęsety lub łopatk i wydziela: ziarna połamane, ziarna innych zbóż, ziarna porośnięte, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna zniszczone przez mróz, ziarna z odbarwionym zarodkiem, nasiona obce, sporysz, ziarna zniszczone, ziarna zbutwiałe, plewy oraz żywe szkodniki i martwe owady.
6. Jeżeli próbka ta zawiera ziarna oplewione, ręcznie wyłuskuje się je, a powstałe w ten sposób plewy uznaje za należące do grupy „plewy”. Kamyki, piasek i fragmenty słomy są uznawane za materiał obcy.
7. Po wydzieleniu ww. grup zanieczyszczeń próbkę przesiewa się przez 30 sekund przez sito o wielkości oczek: 2,0 mm dla pszenicy zwyczajnej, 1,8 mm dla żyta, 2,2 mm dla jęczmienia.

Składniki, które przechodzą przez takie sito są uznawane za ziarna poślednie. Ziarna uszkodzone przez mróz i ziarna niedojrzałe (zielone) zalicza się do grupy „ziarna poślednie”.

8. Średnią próbkę kukurydzy, o masie 500 g, przesiewa się przez 30 sekund przez sito o wielkości oczek 1,0 mm. Sprawdzić się, czy są obecne żywe szkodniki i martwe owady.

9. Wykorzystując pęsetę lub łopatkę wydziela się z masy pozostającej na sicie o wielkości oczek 1,0 mm następujące składniki: kamyki, piasek, fragmenty słomy i kolb oraz inny materiał obcy.

10. Dodaje się poprzednio wydzielony materiał obcy do składników, które przesiały się przez sito o wielkości oczek 1,0 mm i waży je łącznie.

11. Używając rozdzielacza, z próbki przesiewanej z materiału, który pozostał na sicie o wielkości oczek 1,0 mm, wydziela się próbkę o masie od 100 do 200 g. Wydzieloną próbkę waży się, a następnie rozkłada się ją cienką warstwą na stole i przy użyciu pęsety lub łopatki, wydziela: ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna uszkodzone przez mróz, ziarna porośnięte, nasiona obce, ziarna zniszczone, plewy, żywe szkodniki i martwe owady.

12. Próbkę przesiewa się przez sito o okrągłych otworach o średnicy 4,5 mm. Elementy, które przesiewają się przez powyższe sito uznaje się za połamane ziarna.

13. Grupy składników innych niż podstawowe zboża o prawidłowej jakości, określone metodą opisaną w części IV i V załącznika, waży się starannie, z dokładnością do 0,01 g, a następnie oblicza ich zawartość procentową w stosunku do masy próbki średniej. Wyniki oznaczeń przedstawia się w „Protokole badań” z dokładnością do 0,1 %. Sprawdza się, czy brak jest żywych szkodników.

14. Dla każdej próbki wykonuje się dwa oznaczenia. Wyniki oznaczeń nie mogą różnić się o więcej niż 10% w odniesieniu do całości badań.

15. Do wykonania czynności opisanych w ust. 1-14 stosuje się następującą aparaturę:

- 1) rozdzielacz do próbek, np. stożkowy lub szczelinowy,
- 2) wagę laboratoryjną lub wagę techniczną,
- 3) sita o wydłużonych zaokrąglonych oczkach o wymiarach 1,0 mm, 1,8 mm, 2,0 mm, 2,2 mm i 3,5 mm oraz sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm; sita mogą być przystosowane do odsiewacza mechanicznego.

V. Metoda określania kleistości i przydatności do obróbki mechanicznej ciasta otrzymanego z pszenicy zwyczajnej.

1. Do celów oceny jakości ziarna zakupywanego przez Agencję dopuszcza się wykonanie wyłącznie oceny kleistości ciasta bez konieczności wykonania wypieku laboratoryjnego pieczywa.
2. Metoda przeprowadzenia próbnego wypieku laboratoryjnego z mąki pszennej.
3. Metodę stosuje się do mąki, uzyskanej w przemiale laboratoryjnym z ziarna pszenicy do wypieku chleba drożdżowego.
4. Ciasto sporządza się z mąki, wody, drożdży, soli i sacharozy w specjalnej mieszarce. Po wydzieleniu i uformowaniu kęsów, ciasto pozostawia się na 30 minut; następnie formuje się bochenki, umieszcza je w foremkach wypiekowych, a po końcowej fermentacji o określonej porze następuje wypiek. Ocenia się właściwości technologiczne ciasta. Bochenki są oceniane pod względem wielkości i wysokości.
5. Stosuje się następujące składniki:
 - 1) drożdże - suche aktywne drożdże typu *Saccharomyces cerevisiae* DHW-Hamburg-Wansbeck lub produkt posiadający te same właściwości,
 - 2) woda wodociągowa,
 - 3) roztwór cukru, soli i kwasu askorbinowego.
6. W celu wykonania badania rozpuszcza się $30 \pm 0,5$ g chlorku sodu (jakości handlowej), $30 \pm 0,5$ g sacharozy (jakości handlowej) oraz $0,040 \pm 0,001$ g kwasu askorbinowego w 800 ± 5 g wody. Codziennie przygotowuje się świeży roztwór.
7. Roztwór cukru sporządza się poprzez rozpuszczenie $5 \pm 0,1$ g sacharozy (jakości handlowej) w 95 ± 1 g wody. Codziennie przygotowuje się świeży roztwór.
8. Do wykonania badania stosuje się mąkę słodową (wykazująca aktywność enzymatyczną) o jakości handlowej.
9. Do wykonania badania stosuje się następujący sprzęt i aparaturę:
 - 1) piekarnię laboratoryjną -ze stałą temperaturą w zakresie od 22 do 25 °C,
 - 2) lodówkę utrzymującą temperaturę na poziomie 4 ± 2 °C,
 - 3) wagę o skali do 2 kg i dokładności ważenia do 2 g,
 - 4) wagę o skali do 0,5 kg i dokładności ważenia do 0,1 g,
 - 5) wagę analityczną o dokładności ważenia $0,1 \times 10^{-3}$ g,
 - 6) mieszarkę typu Stephan UMTA 10, z miesidłem model "Detmold" (Stephan Soehne GmbH) lub podobne urządzenie o takich samych parametrach pracy,
 - 7) komorę fermentacyjną z regulowaną temperaturą na poziomie 30 ± 1 °C,

- 8) otwarte, plastikowe pudełka wykonane z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach wnętrza 25 x 25 x 15 cm (wysokość), o grubości ścianek $0,5 \pm 0,05$ cm,
 - 9) kwadratowe, plastikowe płytki wykonane z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach przynajmniej 30 x 30 cm i grubości $0,5 \pm 0,05$ cm,
 - 10) urządzenie do formowania kęsów ciasta (Brabender OHG) lub podobne urządzenie o takich samych parametrach pracy.
10. Do wykonania badania pobiera się próbki zgodnie z normą PN-72/A-74001.
11. W celu wykonanie oznaczenia:
- 1) określa się dodatek wody, przy czym wodochłonność oznacza się zgodnie z normą PN-ISO 5530-1,
 - 2) określa się dodatek mąki słodowej wykonując oznaczenie liczby opadania mąki zgodnie z normą PN-ISO 3093; jeżeli liczba opadania jest wyższa niż 250, określa się dodatek mąki słodowej niezbędny do uzyskania liczby opadania mąki w przedziale 200 – 250, wykonując serię oznaczeń dla mieszaniny mąki i mąki słodowej przy wzrastającym dodatku mąki słodowej. Jeśli liczba opadania jest niższa niż 250 nie dodaje się mąki słodowej,
 - 3) uaktywnia się suche drożdże, doprowadzając temperaturę roztworu cukru (5.4.4) do 35 ± 1 °C; do czterech części wagowych tego ogrzanego roztworu cukru wsypuje się jedną część wagową aktywnych suchych drożdży, mieszając powoli w razie konieczności,
 - 4) roztwór pozostawia się na 10 ± 1 minutę, później energicznie miesza się aż do uzyskania jednolitej zawiesiny, a następnie wykorzystuje się ją w ciągu 10 minut,
 - 5) dostosowuje się temperaturę mąki i wody dobierając je tak, aby uzyskać temperaturę ciasta po miesieniu na poziomie 27 ± 1 °C,
 - 6) sporządza się ciasto, w tym celu waży $10 \frac{y}{3}$ g mąki z dokładnością do 2 g (odpowiadającej 1 kg mąki o 14% wilgotności), gdzie 'y' jest ilością mąki użytej w ocenie farinograficznej (patrz norma PN-ISO 5530-1 pkt. 8.3) oraz mąkę słodową z dokładnością do 0,2 g, niezbędną do uzyskania liczby opadania w zakresie 200 – 250,
 - 7) waży się 430 ± 5 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i dodaje wodę do całkowitej masy $(x-9)10\frac{y}{3}$ g , gdzie 'x' jest ilością wody użytej w ocenie farinograficznej (patrz norma PN-ISO 5530-1 pkt. 9.1); całkowita masa (zazwyczaj pomiędzy 450 i 650 g) musi być uzyskana z dokładnością do 1,5 g,
 - 8) odważa się 90 ± 1 g zawiesiny drożdży,

- 9) zapisuje się całkowitą masę ciasta (P), która jest sumą mas: mąki, roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego, wody, zawiesiny drożdży oraz mąki słodowej,
- 10) przed wykonaniem miesienia ciasta, doprowadza się miesiarke do temperatury 27 ± 1 °C przy użyciu odpowiedniej ilości wody o odpowiedniej temperaturze, a następnie umieszcza płynne składniki ciasta w mieszarce, dodaje mąkę i mąkę słodową,
- 11) uruchamia się miesiarke (prędkość 1 - 1 400 obrotów/minutę) na okres 60 sekund; w 20 sekund po rozpoczęciu miesienia obraca się dwukrotnie skrobaczkę zamocowaną w pokrywie naczynia mieszarki,
- 12) mierzy się temperaturę ciasta - jeżeli jest ona poza zakresem 26 do 28 °C, odrzuca się to ciasto i sporządza nowe dostosowując odpowiednio temperaturę składników,
- 13) określa się właściwości ciasta stosując jedno z poniższych określeń:
- a) nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej albo
- b) kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej,
- 14) aby ciasto kwalifikowało się do kategorii “nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej” pod koniec miesienia ciasto powinno tworzyć spójną masę, która praktycznie nie przylepia się do ścianek naczynia i miesiła; powinno być możliwe wyjęcie ciasta ręką, jednym ruchem bez znaczącej straty ciasta przy wyjmowaniu,
- 15) ciasto dzieli się na 3 kęsy i formuje się je, uprzednio ważąc ciasta każdą z 3 części ciasta z dokładnością do 2g, według wzoru:

$$p = 0,25 P$$

gdzie:

p = masa 1 kęsa ciasta po podziale w g,

P = całkowita masa ciasta w g,

następnie niezwłocznie formuje się kęsy w ciągu 15 sekund w urządzeniu do formowania kęsów i umieszcza je na 30 ± 2 minuty na kwadratowych plastikowych płytkach, przykrywa plastikowymi pudełkami w komorze fermentacyjnej, nie posypując mąką,

16) formuje się kęsy przynosząc w pobliże urządzenia do formowania kęsów kęsy ciasta na plastikowych płytkach, przykryte pudełkami plastikowymi i wykonuje się ponowne zaokrąglenie każdego kęsa ciasta w ciągu 15 sekund; pokrywy z kęsa ciasta nie zdejmuje się aż do umieszczenia go w urządzeniu do formowania kęsów; ponownie określa się właściwości ciasta stosując jedno z poniższych określeń:

a) nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej albo

b) kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej,

17) aby zakwalifikować się do kategorii „nie kleiste i przydatne do obróbki mechanicznej” ciasto powinno praktycznie nie przylepiać się do ścianek komory, co oznacza, że może swobodnie obracać się wokół własnej osi i pozwalać na uformowanie z niego regularnej kuli w trakcie pracy urządzenia; przy końcu pracy urządzenia ciasto nie powinno przylegać do wnętrza komory urządzenia do formowania kęsów, gdy jej pokrywa jest podnoszona.

12. Sporządza się protokół badań, który zawiera:

- 1) określenie właściwości ciasta po zakończeniu miesienia i formowania kęsów,
- 2) liczbę opadania mąki bez dodatku mąki słodowej,
- 3) wszelkie zaobserwowane anomalie,
- 4) opis zastosowanej metody,
- 5) wszelkie dane niezbędne do identyfikacji próbki.

13. Uwagi ogólne:

1) wzór do obliczania ilości płynnych składników ciasta jest oparty na następujących założeniach:

a) dodatek x ml wody do równoważnika 300 g mąki o wilgotności 14 % zapewnia uzyskanie wymaganej konsystencji, jako że w próbnym wypieku, stosuje się 1 kg mąki (o wilgotności 14%), gdzie x wynika z ilości 300g mąki, w próbnym wypieku x dzielone jest przez trzy i mnożone przez 10g potrzebnej wody, stąd $10x/3$ g,

b) masa 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego zawiera 15 g soli i 15 g cukru; te 430g roztworu jest wliczone do płynnych składników ciasta; aby dodać $10x/3$ g wody do ciasta, $(10x/3 + 30)$ g płynnych składników ciasta składa się z 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego - dodatkowa ilość wody musi być dodana,

c) mimo iż część wody dodana z zawiesiną drożdży jest wchłaniana przez drożdże, zawiesina również zawiera “wolną wodę”; przyjmuje się, że 90 g zawiesiny drożdży zawiera 60 g “wolnej wody”; ilość płynnych składników ciasta musi być skorygowana o te 60 g “wolnej wody” w zawieszynie drożdży, stąd $10x/3$ plus 30 minus 60 g - musi być dodana; po uporządkowaniu otrzymuje się: $(10x/3 + 30) - 60 = 10x/3 - 30 = (x/3 - 3) 10 = (x - 9)10/3$; jeżeli np. dodatek wody x z oceny farinograficznej wyniósł 165 ml, to wartość ta musi być wprowadzona do wzoru na miejsce x , tak więc do 430 g

roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego należy dodać wodę do uzyskania masy całkowitej:

$$(165-9) 10/3 = 156 \times 10/3 = 520 \text{ g.}$$

14. Metoda, o której mowa w ust. 11, nie jest stosowana bezpośrednio do pszenicy. Do określenia właściwości wypiekowych stosuje się procedurę:

- 1) oczyszcza się pszenicę i określa jej wilgotność - jeżeli wilgotność mieści się w zakresie od 15,0% do 16,0% nie należy poddawać pszenicy żadnym zabiegom; jeżeli wilgotność wykracza poza powyższy zakres doprowadza się ją do poziomu $15,5 \pm 0,5\%$ przynajmniej na trzy godziny przed przemiałem,
- 2) wykonuje się przemiał laboratoryjny przy użyciu młyna laboratoryjnego firmy Bühler typ MLU 202 albo młyna laboratoryjnego firmy Brabender typ Quadrumat Senior lub innego urządzenia o takich samych właściwościach,
- 3) dostosowuje się tak parametry pracy młyna laboratoryjnego, aby uzyskać mąkę o wyciągu co najmniej 72 % i zawartości popiołu w zakresie od 0,50 do 0,60 % suchej masy,
- 4) oznacza się zawartość popiołu w mące zgodnie z normą PN-ISO 2171 i wilgotność zgodnie z normą PN-91/A-74010 i oblicza wyciąg mąki według wzoru:

$$E = (((100 - f)F)/(100 - w) W) \times 100\%,$$

gdzie:

E - oznacza wyciąg mąki,

f - oznacza wilgotność mąki,

w - oznacza wilgotność pszenicy,

F - oznacza masę mąki otrzymanej przy wilgotności f - w gramach,

W - oznacza masę pszenicy przemielonej przy wilgotności w - w gramach.

15. Informacje dotyczące składników i stosowanego wyposażenia są opublikowane w Dokumencie T 77/300 z dnia 31 marca 1977 r. Instytutu Voor Graan, Meel en Brood, TNO – Postbus 15, Wageningen, Netherlands.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych wymagań jakościowych, jakie powinny spełniać zboża objęte zakupami interwencyjnymi Agencji Rynku Rolnego oraz metod oceny jakości tych zbóż stanowi wykonanie upoważnienia przewidzianego dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zawartego w art. 14 ust. 3 projektu ustawy z dnia o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr, poz.

Wprowadzona regulacja wykonuje nałożony przez art. 5 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż oraz art. 2 Rozporządzenia Komisji 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000r. ustanawiającego procedury przejęcia zbóż przez agencje interwencyjne i ustalającego metody oznaczania jakości zbóż.

Termin wejścia w życie tego rozporządzenia określony został na dzień 1 stycznia 2003r. Przepisy obowiązywać będą do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii. W dniu wejścia Polski do UE automatycznie stosowane będzie Rozporządzenie Komisji 824/2000.

Wprowadzona w okresie przedakcesyjnym regulacja, ma na celu dostosowanie wymogów jakościowych zbóż objętych działaniami interwencyjnymi do obowiązujących w Unii Europejskiej. Przyjęcie tego rozporządzenia spowoduje, że zapasy interwencyjne zbóż w ARR będą przejęte przez UE w momencie akcesji. W przeciwnym przypadku polskie zboża zgromadzone na zapasy interwencyjne, nie spełniające parametrów jakościowych zbóż w UE, stanowiłyby obciążenie dla budżetu krajowego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

w sprawie obszarów wchodzących w skład poszczególnych centrów interwencyjnych.

Na podstawie art. 12 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się obszary wchodzące w skład poszczególnych centrów interwencyjnych stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia.....(poz. ...)

Centra interwencyjne	Obszary

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie obszarów wchodzących w skład poszczególnych centrów interwencyjnych stanowi wykonanie upoważnienia przewidzianego dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zawartego w art. 2 w pkt 1 w lit a) projektu ustawy z dnia..... o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr ..., poz.).

Centra interwencyjne stanowią zespół magazynów zlokalizowanych na obszarze co najmniej jednego powiatu, usytuowany w regionach o produkcji zbóż (pszenicy, żyta, jęczmienia i kukurydzy) przekraczającej stale lub okresowo lokalne potrzeby albo w których istnieją niezbędne zdolności magazynowe. Właściwy wybór centrów interwencyjnych ma zapewnić prawidłowe działanie systemu interwencyjnego.

Wprowadzona regulacja wykonuje nałożony przez art. 5 Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż oraz Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2273/1993 ustalające centra interwencyjne dla zbóż, obowiązek ustalenia centrów interwencyjnych w każdym Kraju Członkowskim.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

w sprawie minimalnej powierzchni działki rolnej, która może być objęta wnioskiem o przyznanie dopłaty do uprawy.

Na podstawie art. 12 pkt 1 lit. d) ustawy z dnia o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr .., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wnioskiem o przyznanie dopłat bezpośrednich do upraw zbóż, roślin oleistych, w tym lnu uprawianego na ziarno, roślin wysokobiałkowych, roślin strączkowych, chmielu oraz lnu i konopi uprawianych na włókno, mogą być objęte działki o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie minimalnej powierzchni działki rolnej, która może być objęta wnioskiem o przyznanie dopłaty do uprawy stanowi wykonanie upoważnienia przewidzianego dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zawartego w art. 12 w pkt 1w lit. d projektu ustawy z dnia..... o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Przy określeniu minimalnej powierzchni działki rolnej należy uwzględnić średnią powierzchnię działek rolnych na obszarze kraju.

Według powszechnego spisu rolnego przeprowadzonego w 1996 r., w gospodarstwach indywidualnych, największy odsetek wśród gospodarstw uprawiających zboża stanowią gospodarstwa o powierzchni do 5 ha (20% - o powierzchni poniżej 1 ha, 19,5% o powierzchni 1-2 ha, zaś 28,7% - o powierzchni 2-5 ha, biorąc pod uwagę, że gospodarstwa indywidualne stanowią 90% liczby gospodarstw rolnych).

Minimalna powierzchnia gospodarstw rolnych w Polsce powinna być ustalona na niskim poziomie z uwagi na rozdrobnienie gospodarstw i umożliwienie objęcia dopłatami jak największej ich ilości.

Wprowadzona regulacja wykonuje nałożony przez art. 3 ust.1 pkt d) Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999 r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych, obowiązek określenia przez Kraj Członkowski minimalnej powierzchni działki rolnej w Polsce, do uprawy której będzie przysługiwała dopłata na warunkach określonych przez to rozporządzenie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

w sprawie przypadków, w których powierzchnia działek objętych dopłatami bezpośrednimi do odlogowanych gruntów może być mniejsza niż 0,3 ha, a szerokość działki mniejsza niż 20 m.

Na podstawie art. 12 pkt 1 lit. f) ustawy z dnia o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Płatnościami bezpośrednimi do odlogowanych gruntów mogą być objęte działki:
 - 1) o powierzchni mniejszej niż 0,3 ha jeżeli ich granice stanowią trwałe elementy, a w szczególności mury, żywopłoty lub ciekі wodne,
 - 2) o szerokości mniejszej niż 20 m w regionach, w których takie działki tradycyjnie występują,
 - 3) o szerokości nie mniejszej niż 10 m, usytuowane wzdłuż stałych cieków wodnych lub jezior w innych regionach niż regiony , o których mowa w pkt 2.
2. Minimalna powierzchnia działek, o których mowa w ust. 1, jest nie mniejsza niż 0,1 ha.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie przypadków, w których powierzchnia działek objętych dopłatami do odłogowania może być mniejsza niż 0,3 ha, a szerokość działki mniejsza niż 20 m stanowi wykonanie upoważnienia przewidzianego dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zawartego w art. 12 pkt 1 lit. f) projektu ustawy z dnia..... o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ..).

Wprowadzona regulacja daje możliwość zaakceptowania przez Kraj Członkowski przypadków określonych w art.19 ust.1 Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2316/1999 z dnia 22 października 1999r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych.

W sytuacji istnienia gospodarstw w dużym stopniu rozdrobnionych oraz położonych na zróżnicowanym terenie wprowadzenie takich odstępstw daje możliwość objęcia dopłatami jak największej ilości gospodarstw.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia.....

w sprawie terminu, do którego mogą być zmienione wnioski o dopłatę do odłogowania w odniesieniu do gruntów, na których uprawiane są rośliny na cele nieżywnościowe.

Na podstawie art. 12 pkt 1 lit. i) ustawy z dniao organizacji niektórych rynków rolnych (Dz.U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Podmioty występujące z wnioskiem o dopłatę do odłogowania gruntów, na których uprawiane są rośliny na cele nieżywnościowe mogą zgłosić zmiany do treści wniosku, nie później niż do dnia 31 maja roku, w którym występują o przyznanie dopłaty.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie terminu, do którego mogą być zmienione wnioski o dopłatę do odłogowania w odniesieniu do gruntów, na których uprawiane są rośliny na cele nieżywnościowe stanowi wykonanie upoważnienia przewidzianego dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zawartego w art. 12 pkt 1 lit. i projektu ustawy z dnia... o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Wprowadzona regulacja, mając na celu zapewnienie należytej realizacji dopłat, daje możliwość Krajom Członkowskim określenia terminu zmiany składania przez producentów roślin wniosku o przyznanie płatności do odłogowania. Termin ten wynika ze znajdującego się w przepisach UE zastrzeżenia, że termin określony przez kraj członkowski nie może być późniejszy niż ostateczny termin wysiewu roślin, który zgodnie z art.8 Rozporządzeniem Rady Nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999r. ustanawiającym system subwencjonowania producentów niektórych roślin uprawnych, nie może przekroczyć daty 31 maja.